

1

SREČANJE Z MARIJO

Tisti čas je prišel Jezus v svoj kraj in je ljudi učil v njih shodnici, da so strmeli in govorili: »Od kod ima ta to modrost in te moči? Ali ni to tesarjev sin? Ali ni njegova mati Marija? In njegovi bratje, ali niso Jakob in Jožef in Simon in Juda? In njegove sestre, ali niso vse pri nas? Od kod ima vendar vse to?« In spotikali so se nad njim. Jezus jim je pa rekel: »Ni brez časti prerok razen v svojem kraju in na svojem domu.« In ni storil tam veliko čudežev zaradi njihove nevere.

Mt 13,54-58

Trije prijatelji – Jan, Erazem in Karla – so se od šmarnic vračali domov. Erazem, ki ga je običajno polna cesta, zrak pa nasičen z njegovimi vragolijami, je bil začuda tiho. Karlo je zaskrbelo, da ni morda bolan.

»Ne,« je rekel odločno, »ampak čudne stvari smo slišali pri maši. Da je bil Jezus tesarjev sin, pa da je imel brate in sestre. Pri verouku smo se učili, da je bil edinček in da je Bog njegov oče. Kdo zdaj naklada?«

»Pojdimo vprašat župnika,« je predlagala Karla.

»Raje ne,« se je ustrašil Jan, »kadar začne razlagati, se tako razvname, da ni konca. Kdaj se bomo pa igrali?«

»V redu, pa poglejmo na splet. Stric Google vse ve,« se je domislil Erazem.

Jan je podvomil: »Potem bomo še bolj zmedeni. Tam bomo dobili 555 različnih razlag.«

»Že vem,« se je oglasila Karla, »župnik vedno svetuje, naj gremo k izviru, kar koli že to pomeni. Vprašajmo Marijo, kako je s tem. Navsezadnje je ona Jezusova mamica, bo že vedela.«

»Kako bomo pa to naredili?« je podvomil Jan.

»Enostavno, saj je Jezus rekel: *Kar koli boste prosili v mojem imenu, bom storil,*« je pomirjala Karla.

Stekli so do roba gozda, sedli, se prijeli za roke, zaprli oči, da bi se umirili, in Karla je glasno molila: »Nebeški Oče, v Jezusovem imenu te prosimo, naj pride Marija in nam razloži, česar ne razumemo. Oče naš ...«

Po molitvi so odprli oči. Med njimi je sedelo mlado, lepo dekle ter se jim smehljalo.

Začudeno so gledali, dokler jih Marija ni opogumila: »No, le na dan z besedo. Menda ste me želeli nekaj vprašati?«

Erazem je požrl slino in izdaval: »Koliko otrok si imela? Samo Jezusa ali tudi vse tiste, ki so danes naštetih v evangeliju?«

»Rodila sem samo Jezusa. Takrat smo bratje in sestre imenovali tudi otroke iz širšega sorodstva. Pred smrtjo na križu pa mi je Jezus izročil vse vas v materinsko varstvo. Tako ste tudi vsi vi moji otroci, Jezusu pa bratje in sestre.«

»Aha, kako pa je z očetovstvom?« je zanimalo Jana. »Če je Bog Jezusov oče, zakaj so govorili, da je tesarjev sin? Sta se z Jožefom lagala ljudem?«

»Ne, ljudje so tako sklepali, ker je bil Jožef moj mož in je skrbel za Jezusa, kot bi bil njegov pravi sin. Saj ima tudi marsikdo od vas krušnega očeta, kajne? Razlagala pa nisva, ker na resnico niso bili pripravljeni.«

»Še nekaj!« ni dalo miru Janu. »Zakaj je bil Jožef tesar in zakaj se je tudi Jezus preživljal s fizičnim delom do tridesetega leta? Če je Bog njegov oče, bi mu lahko stvari malo olajšal. Recimo, da se mu ne bi bilo treba potiti ob delu?«

Marija se je nasmehnila: »Ker je Bog človeka tako ustvaril. Že v edenski vrt ga je postavil z namenom, da bi ga obdeloval in varoval, čeprav je bilo tam vsega v izobilju. Ob fizičnem delu se človek razvija, krepi, zdravo razmišlja. Zato imate tudi vi poleg šole vsak svoje dolžnosti še doma. Da boste zrasli v pokončne, odgovorne ljudi. Zdaj pa le pojdite domov in pogledajte, če ste danes opravili vse svoje dolžnosti. Zbogom!«

»Nasvidenje, Marija! S teboj se je tako lepo pogovarjati. Ali se lahko jutri po šmarnicah spet srečamo tukaj?« so v en glas vprašali.

»Velja. Nasvidenje jutri,« jim je Marija pomahala v pozdrav.

Doma pripravi Marijin oltarček in ob njem vsak dan moli.